ἀντιλαβοῦ σῶσον· τῆς παναγ·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος· καὶ σοῦ ἐστιν ἡ·

εἶτα τὸ δ' χερ· εἶτα τὰ στιχ· δόξα·

Εὐχὴ τῆς λυχν·

Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθά σου δέσποτα τῶν ἁπάντων· κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς λόγους ἢ λογισμοὺς πονηρούς· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν· καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει πᾶσα δόξα· τιμὴ καὶ προσκύνησις· καὶ λέγεται ὁ λ· σοφία ὀρθοί· φῶς ἱλαρόν· μετὰ τὸ τέλος· καλῶν τὸ σῶσον ἡμᾶς· ὁ ταχὺ· ψάλλεται τῆς ἡμέρας προκείμενον·